

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **P. B.**, bytem S. P., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 20.10.2014 proti rozhodnutí žalované ze dne 22.8.2014 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 22.8.2014 č.j. X s e z r u š u j e p r o v a d y řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 20.10.2014 se žalobce domáhá přezkoumání *napadeného rozhodnutí žalované ze dne 22.8.2014 č.j. X*, kterým zamítla jeho námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 17.4.2014, jímž byla zamítnuta jeho žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), když podle lékařského posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-město (dále jen **OSSZ**) ze dne 25.3.2014 není invalidní, neboť nejde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. (*K žalobě připojil i kopii napadeného rozhodnutí.*) V odůvodnění *rozhodnutí ze dne 22.8.2014* žalovaná mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 19.8.2014 bylo zjištěno, že žalobce není invalidní, protože se nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona a lékařské zprávy přiložené k námitkám výsledné hodnocení nemění, proto námitkám nebylo vyhověno.

Žalobce v žalobě vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť nebylo lékařem vzato plně v potaz, že jeho zdravotní stav je dlouhodobě nepříznivý z důvodu zvětšení levé komory, jeho pracovní neschopnost trvá téměř rok a nic nenasvědčuje tomu, že by mohl nastoupit do práce, přestože bezpodmínečně dodržuje veškerá lékařská doporučení, proto požadoval objektivní posouzení zdravotního stavu a zrušení napadeného rozhodnutí s tím, aby ČSSZ o jeho žádosti znovu rozhodla.

Z obsahu vyžádaného *posudkového spisu OSSZ Plzeň-město* vedeného ohledně žalobce a v něm založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 25.3.2014* a *záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v námitkovém řízení dne 19.8.2014 ČSSZ-pracoviště Plzeň* vyplývá, že žalobce není invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť se nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona.

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 11.12.2014 navrhla k důkazu posudek příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **PK MPSV** či **komise**) s tím, že za současného stavu setrvává na svém rozhodnutí ze dne 22.8.2014 a navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ze zasláného *dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 22.8.2014 bylo dle dodejky žalobci doručeno dne 26.8.2014.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 6.2.2015 za účasti odborného lékaře z oboru kardiologie, jemuž byl přítomen i žalobce. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí* byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona, ale nešlo o invalidu třetího stupně, protože šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%; *datum vzniku invalidity komise stanovila 31.7.2014 kardiologickým vyšetřením*, neboť od té doby se stupeň funkčního postižení nezměnil a dle přítomného kardiologa nelze ani do budoucna předpokládat výraznější zlepšení. PK MPSV uvedla, že není v souladu s posudkem OSSZ ani s námitkovým řízením pokud se jedná o rozhodnutí, že se u žalobce nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Komise vycházela z doložené zdravotní dokumentace, z hodnocení přítomného odborníka – kardiologa a dospěla k závěru, že zdravotní stav lze hodnotit jako dlouhodobě nepříznivý a to z těchto důvodů: Žalobce byl hospitalizován na kardiologickém oddělení FN Plzeň od 17. do 22.11.2013 pro srdeční selhání, hospitalizace objektivizovala etiologicky non-kompaktní kardiomyopatii, etiologicky podíl vrozené poruchy /sledován od 7 let pro zvětšení levé komory a levé síně/, po zahájení intenzivní kardiologické léčby došlo ke zlepšení zdravotního stavu ve smyslu zlepšení vypuzovací schopnosti levé srdeční komory na 25%, zároveň zlepšení schopnosti práce i pravé srdeční komory; od té doby je prakticky zdravotní stav stacionární, což objektivizují

další doložené kardiologické nálezy a to nález z 18.2., 31.7., 28.8. a 27.11.2014, kdy stav zůstává stacionární, dle přítomného kardiologa nelze očekávat další výraznější zlepšení výkonnosti levé komory srdeční, prognóza dalšího vývoje spíše nepříznivá. Dále se u žalobce plánuje v tomto roce implantace biventrikulárního kardiostimulátoru k ochraně před maligní arytmií, která velmi často doprovází toto onemocnění, zároveň se jedná o pokus o zlepšení synchronizace kontrakcí levé komory. Podle komise je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti chronické srdeční selhávání na bázi non- kompaktní kardiomyopatie, jedná se o nepříznivý typ kardiomyopatie, jde o těžkou poruchu schopnosti levé srdeční komory se kontrahovat, kterou hodnotila *dle kapitoly IX., oddíl. A, položka 1c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti na horní hranici uváděné procentuální ztráty (50-60%), tj. 60%, v níž komise zohlednila nepříznivou prognózu, když se jedná o středně těžkou až těžší systolickou dysfunkci levé srdeční komory s EF LK 25%, středně těžkou diastolickou dysfunkci levé srdeční komory, středně těžkou EF pravé srdeční komory, značně zvýšené BNP, a dále dle § 3 citované vyhlášky uvedenou míru poklesu nezvýšila, neboť ostatní zdravotní postižení žalobce dále pracovní výrazněji neomezují. Komise byla informována o jeho dispenzarizaci v období od 11-18 let pro srdeční šelest, bylo pravidelně prováděno ECHO vyšetření srdce, která objektivizovalo zvětšení levé komory a levé síně; dle doložených nálezů se stav intenzivní medikamentózní léčbou stabilizoval, proto může být funkčně hodnocen jako NYHA I. - II. Pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není žalobce schopen práce fyzicky těžší s nutností dlouhodobého stoje a chůze, stresové, noční práce i práce v nepříznivém klimatu, obecně je schopen fyzicky lehčí práce, v příznivém klimatu, spíše vsedě. (*Stejnopsis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Dle § 26 zákona za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se pro účely tohoto zákona považuje zdravotní stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významně pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než 1 rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než 1 rok.

Podle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 22.8.2014*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhá přiznání invalidity z důvodů uvedených v žalobě. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 6.2.2015 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ se u žalobce jednalo o invaliditu druhého stupně s datem vzniku 31.7.2014*, proto je **žaloba podaná důvodně**, a **soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 22.8.2014 bez nařízení jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení** (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) **spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce**, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobce od 31.7.2014 a tedy i k 22.8.2014 odpovídá druhému stupni invalidity, když míra poklesu jeho pracovní schopnosti činí 60%. Jelikož datum vzniku invalidity bylo stanoveno dnem 31.7.2014, nebyl dán důvod ke zrušení předcházejícího rozhodnutí ze dne 17.4.2014.

Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobce je invalidní pro invaliditu druhého stupně od 31.7.2014, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – vznik invalidity od uvedeného data, čímž

bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 87/2014-34 ze dne 26.2.2015, když rozhodnutí o invalidním důchodu by byla vydala žalovaná i v případě zjištění invalidity žalobce již v řízení o námitkách.

V zákoně o důchodovém pojištění a jeho prováděcích předpisech jsou konstruovány podmínky, které musí pojištěnec splnit, aby mu mohl být přiznán invalidní důchod, velmi striktně. Při posuzování nároku na invalidní důchod je tedy možno vycházet pouze ze zdravotního stavu žadatele (pojištěnce), tedy přiznané invalidity, za současného splnění další zákonné podmínky, a to potřebné doby pojištění stanovené v § 40 odst. 1 písmeno d) a odst. 2 zákona: *Potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod u pojištěnce ve věku od 24 let do 26 let činí tři roky a zjišťuje se z období před vznikem invalidity.*

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce však nepožadoval v žalobě náklady tohoto řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 26. února 2015

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně